

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านที่เคารพรักทุกท่าน ห่างหายกันไปนานจากหน้าวารสารมอญ เนื่องจากประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและภารกิจที่รัดตัว บัดนี้ทางชมรมเยวชนมอญกรุงเทพฯ ตระหนักดีถึงพันธะทางใจและกายที่มีต่อพี่น้องชาวมอญทุกท่าน ด้วยเราขาดสื่อกลางที่จะติดต่อส่งข่าวคราวถึงกัน คณะกรรมการชมรมฯ จึงมีมติให้สานงานต่อ และช่วยกันควักทุนส่วนตัวลงขันกันเป็นทุนดำเนินการ รวมทั้งระดมนักคิดนักเขียนจำนวนหลายท่านค้นคว้าหาเรื่องน่าสนใจหลากหลายมุมมองมานำเสนอต่อท่านผู้อ่านอย่างจุใจ

คณะบรรณาธิการมีความเห็นสอดคล้องต้องตรงกันว่า **“เสียงร่ำมัญ”** ฉบับที่ทุกท่านกำลังถืออยู่นี้ จะต้องเป็นวารสารที่สามารถเป็นสื่อกลางของชาวไทยเชื้อสายมอญอย่างแท้จริง โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานดังนี้คือ

๑. เพื่อเผยแพร่ข่าวสารมอญแก่ผู้สนใจทั่วไป
๒. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ธรรมะ และศิลปวัฒนธรรมสู่สาธารณชน
๓. เพื่อส่งเสริมความรักความสามัคคีและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
๔. เพื่อส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่คณะ

แต่ทั้งนี้ทางชมรมฯ ยังต้องการพลังจากผู้อ่านทุกท่าน ทั้งความคิดและข้อเขียนเพื่อลงตีพิมพ์ตลอดเวลา ไม่จำกัดเนื้อหาและจำนวน ทั้งนี้เนื้อหาเหล่านั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นผู้ใด

สิ่งสำคัญที่ต้องขอความอนุเคราะห์มายังท่านผู้อ่านเป็นพิเศษคือ **วารสารฉบับนี้ออกเป็นฉบับปฐมฤกษ์และแจกฟรี** แต่ด้วยงบประมาณที่จำกัด ดังนั้นในการพิมพ์ฉบับต่อไป ทางคณะผู้จัดทำจึงต้องขอรับการสนับสนุนจากท่าน ด้วยการลงโฆษณาสินค้า บริการ และสมัครเป็นสมาชิกวารสาร **“เสียงร่ำมัญ”** ตามรายละเอียดปกหลังด้านใน และทางชมรมฯ จะจัดส่งวารสารให้แก่ท่านถึงบ้าน อย่างตรงเวลาทุกครั้ง

แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

๑๕ มกราคม ๒๕๔๙

เสียงร่ำมัญ

ฉบับปฐมฤกษ์ มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

เจ้าของ

ชมรมเยวชนมอญกรุงเทพฯ

สำนักงาน

๗๗/๒ ถนนจักรพงษ์ แขวงบางลำพู เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐-๑๘๔๔-๖๔๑๕

e-mail Address : VOICEOFMON@yahoo.co.th

คณะที่ปรึกษาทางด้านวิชาการ

พระราชมนู วัดอาษาสงคราม

พระราชวิมล วัดชนะสงคราม

พระศรีมงคลเมธี วัดจันทะพ้อ

พระครูธรรมวรญาณ วัดสามัคคิยาราม

พระมหาจตุร ญาณจารี วัดชนะสงคราม

พระปลัดสุทัศน์ สุทธิสโน วัดทองบ่อ

นายพิศาล บุญผูก อดีตประธานชมรมเยวชนมอญกรุงเทพฯ

อ.อำไพ มัชฌมาน อดีตประธานชมรมเยวชนมอญกรุงเทพฯ

ผศ.สนั่น มีขันหมาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นาวาเอกเพิ่ม กรอบทอง สถานีวิทยุ สทท.

อ.บุษบา ประภาสพงษ์ นักวิชาการ ๘ สทฐ. กระทรวงศึกษาธิการ

ร.อ.เสริม นิยม

บรรณาธิการบริหาร

องค์ บรรจุน

คณะบรรณาธิการ

พระมหาจตุร ญาณจารี, พระ กาบแก้ว, อำไพ มัชฌมาน

บุษบา ประภาสพงษ์, ไสภณ นิไชโยค

กิตติ วรกุลกิตติ, ทวี แก่นดำ

สุนทร ศรีปานเงิน, ปริญา กุลปราการ

จิตลมนุ สันทอง

เกดแจจะแห่งะฮ์มาน เกาะฮัว, อองมาน กะมาวัค

ช่างภาพ

นายแปะแหงูซาน, นายชะฮะฮาน

พิมพ์ที่

บ.วีซีเพรส จำกัด

๓๐/๑ ซอยพิชัย ๑ เซ็นต์หลุยส์ ๓ (สาทร ๑๑) ถนนสาทรใต้

แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๖-๙๗๙๓

๐-๒๖๗๖-๐๐๕๕, แฟกซ์ ๐-๒๖๗๖-๐๓๒๔ มือถือ ๐-๑๘๑๒-๗๕๔๔

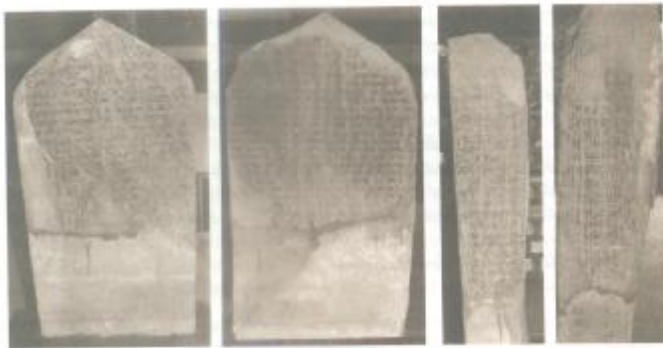
วรรณกรรมมอญ ลึกลับมรณะ

บุษบา ประภาสพงศ์

สถานภาพของภาษามอญ ในปัจจุบัน

ประเทศไทยตั้งอยู่ในใจกลางทวีปเอเชียอาคเนย์ ดินแดนที่มีผู้คนต่างเผ่าพันธุ์ภาษาปะปนกันอยู่มากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ประชากรไทยกว่า ๖๐ ล้านคนมีภาษาพูดซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะทางภาษาแตกต่างกันกว่า ๗๐ ภาษาหรือชาติพันธุ์ และมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เจ็ดสิบกว่าภาษาในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่เป็นภาษาพูด โดยมีภาษาเขียนอยู่เฉพาะในบางกลุ่ม หนึ่งในจำนวนกลุ่มที่มีภาษาเขียนนั้นได้แก่กลุ่มชาติพันธุ์มอญ ภาษามอญเป็นภาษาที่มีสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่สามารถถ่ายทอดคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือ และมีหลักฐานการใช้ภาษาเขียนมาแล้วกว่าพันปี

หลักฐานจารึกในประเทศไทยเท่าที่พบแล้วนั้น กล่าวได้ว่า ภาษาและตัวอักษรมอญได้มีการใช้อย่างแพร่หลายอยู่ในใจกลางและทางใต้ของประเทศไทยแล้ว ตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๓ เนื่องจากภาษามอญมีลักษณะใกล้เคียงกับ

จารึกภาษามอญวัดมหาวัน จังหวัดลำพูน จารึกในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๗ สมัยทวารวดี เช่นเดียวกับจารึกมอญอื่นๆ อีกมากกว่า ๓๐ หลัก ซึ่งปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติวัดพระธาตุทวารวดี

ภาษาเขมร นักภาษาศาสตร์จึงจัดให้อยู่ในตระกูลภาษามอญ-เขมร ซึ่งเป็นภาษาตระกูลย่อย หนึ่งในภาษาตระกูลออสโตรเอเชียติก มีจำนวนผู้พูดภาษาในประเทศไทยมากรองจากภาษาตระกูลไท นอกจากกลุ่มชาติพันธุ์มอญ และเขมรที่พูดภาษาตระกูลนี้แล้ว ในประเทศไทยยังมีชาติพันธุ์อื่นๆ ที่พูดภาษาอื่นๆ อีกมาก เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ที่พูดภาษากะเหรี่ยง กูย ขมุ ของ ชะโอด ซาไก ซำเร โซ ญัฮกุร ญะอ ช่า ปลั่ง ปะหล่อง ลัวะ ตองเหลือง วัว และเวียดนาม

เนื่องจากภาษามอญมีตัวอักษรซึ่งใช้กันมาแต่สมัยโบราณ และเป็นกลุ่มชนรุ่นแรกๆ ที่รับวัฒนธรรมทางภาษาจากอินเดีย ตัวอักษรมอญจึงเป็นต้นแบบให้เกิดการพัฒนาเป็นตัวอักษรของชนชาติและภาษาอื่นๆ อีกมากในดินแดนแถบนี้ รวมทั้งเป็นที่มาอีกแหล่งหนึ่งของตัวอักษรไทย

ในอดีต คนมอญมีถิ่นฐานอยู่ในดินแดนซึ่งปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยและประเทศพม่ามานานมากก่อนการปรากฏของตัวอักษรมอญ ปัจจุบันก็ยังมีประชากรมอญอยู่ในประเทศทั้งสอง และยังกระจายไปอยู่ในประเทศอื่นๆ อีกทั่วโลก เช่น ในทวีปยุโรป อเมริกา และออสเตรเลีย คนเชื้อสายมอญยังอยู่รวมกันเป็นชุมชน และก็มีจำนวนมากที่ผสมกลมกลืนเข้ากับคนเชื้อสายอื่นๆ ลูกหลานรุ่นต่อๆ มา จำนวนมากก็กลายเป็นประชากรของประเทศนั้น โดยที่บางคนอาจไม่รู้ว่าตนมีเชื้อสายมอญอยู่ เช่นคนมอญในประเทศไทยผสมกลมกลืนกับคนเชื้อสายไทย เชื้อสายจีน ลาว เขมร หรือกับคนมอญด้วยกันเอง กลายเป็นคนไทยเชื้อสายมอญ-ไทย มอญ-จีน มอญ-ลาว และ มอญ-เขมร คนมอญในประเทศออสเตรเลีย ถ้าแต่งงานกับคนพื้นเมืองต่อไปก็จะกลายเป็นเชื้อสายมอญ-ออสเตรเลีย เป็นต้น ซึ่งก็เป็นธรรมชาติของสังคมเปิด ย่อมมีการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างประชากรต่างเชื้อสายชาติพันธุ์ และมีโอกาสที่จะแต่งงานกันระหว่างคนต่างเชื้อสายต่อไปภายหน้า เราจึงอาจหาคนมอญที่มีเชื้อสายมอญบริสุทธิ์ได้ยาก เช่นเดียวกับในประเทศไทยปัจจุบัน ที่หาคนไทยเชื้อสายไทยแท้ๆ ได้ยากเช่นกัน

นอกจากการกลมกลืนกันทางเชื้อชาติ ซึ่งทำให้รูปร่างหน้าตาภายนอกไม่อาจบอกความเป็นมอญหรือไทยได้ชัดเจนแล้ว ความเจริญทางการแพทย์สมัยใหม่ ก็มีส่วนทำให้รูปร่างหน้าตาของคนเปลี่ยนไปด้วย แพทย์ที่เก่งๆ สามารถผ่าตัดเสริมความงามให้คนมีจมูกโด่ง ตาโต และคางแหลมมนได้เหมือนกัน หรืออาจเลือกซื้อ ทำให้มีหน้าตาแบบใดๆ ก็ได้ตามใจชอบ

บรรยากาศการเรียนหนังสือมอญเป็นประจำทุกวันอาทิตย์ ที่บางกระดี่ กรุงเทพมหานคร ของกลุ่มนักศึกษา มอญ ซึ่งล้วนเป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานหนุ่มสาวชาวมอญ จากหงสาวดี มะละแหม่ง และ เมาะตะมะ

ดังนั้น ในอนาคต การจะแยกว่าใครเป็นมอญ หรือไม่ใช่มอญ โดยเพียงดูจากรูปร่างหน้าตา หรือบุคลิกลักษณะจึงกระทำไม่ได้ยาก เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถใช้วิทยาการสมัยใหม่ และการฝึกปรือทำให้ลักษณะภายนอกของคนเปลี่ยนไปจากเดิมได้

ภาษาและวัฒนธรรมมอญบ่งบอกความเป็นคนเชื้อชาติมอญ ถ้าต่อไปทุกคนในโลกสามารถใช้เครื่องช่วยทำให้มีรูปร่างหน้าตาคล้ายๆกันได้ แล้วจะเหลืออะไรที่บ่งบอกความแตกต่างของคนแต่ละชาติพันธุ์ ถ้าไม่ใช่วัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษาและตัวหนังสือ และอะไรจะเกิดขึ้น ถ้าในประเทศไทยไม่มีคนพูดภาษามอญ หรือยังมีคนเชื้อสายมอญแต่พูดภาษาและอ่านเขียนภาษามอญไม่ได้

เราต้องยอมรับว่า สถานภาพของภาษามอญปัจจุบันไม่ได้อยู่ในฐานะเป็นภาษาราชการ แม้ว่าจะเคยรุ่งเรืองอย่างมากในอดีต ในประเทศไทยมีคนมอญจำนวนไม่มากที่พูดภาษามอญได้ ส่วนคนที่อ่านเขียนมอญได้ก็ยิ่งน้อยลงไปอีก ยังไม่นับรวมเด็กๆลูกหลานมอญ ซึ่งบางคนอาจไม่เคยรู้เลยว่าตนมีเชื้อสายมอญ หรือยังมีภาษามอญอยู่ในโลก ภาษามอญ

จึงมีแต่จะใช้กันน้อยลง และลดความสำคัญลงไปเรื่อยๆ จนอาจสูญไปในอนาคต เช่นเดียวกับภาษาพยู

“ภาษาพยู” เคยรุ่งเรืองอย่างยิ่ง มีศูนย์กลางความเจริญอยู่ในอาณาจักรศรีเกษตร ก็ได้สูญหายไปทั้งอาณาจักรและตัวอักษรภาษา เหลือแต่เพียงเศษเสี้ยวแห่งศิลาจารึกภาษาพยู และคงไม่มีใครรู่ว่านั่นคือภาษาและตัวอักษรพยู หากในศิลาจารึกแห่งเดียวกันนั้น ไม่มีตัวอักษรและภาษามอญ บอกเล่าเรื่องราวเดียวกันกับภาษาพยู อยู่คนละด้านของแท่งศิลา ซึ่งหากปล่อยให้สถานการณ์เป็นเช่นนี้ต่อไป นานเข้าโอกาสที่จะมีภาษามอญอยู่ในโลก ก็มีแต่ริบหรี่ลง ถ้าคนรุ่นผู้ใหญ่ตายไป และคนที่เกิดมาใหม่ก็พูดและอ่านเขียนภาษามอญไม่ได้ อีกไม่นานนักเราก็อาจไม่เหลือภาษาหนังสือมอญไว้ในประเทศไทยและในโลก เช่นเดียวกับที่โลกได้สูญเสียภาษาและอาณาจักรพยูไปแล้วเมื่อพันปีก่อน

ทำอย่างไรชนชาติมอญจึงจะดำรงอยู่

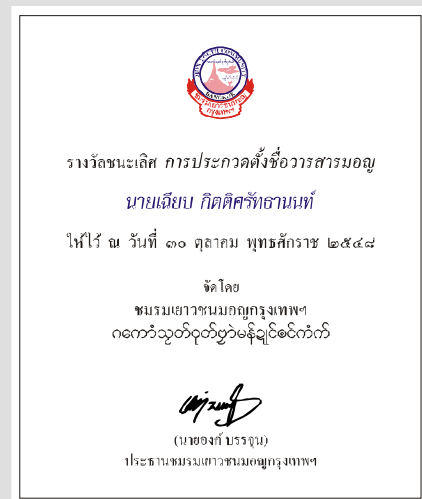
แม้ปัจจุบันไม่มีประเทศมอญ แต่เราก็ยังมีคนมอญภาษามอญ และวัฒนธรรมมอญ ซึ่งวิถีชีวิตทางภาษาและวัฒนธรรม จะสามารถบอกความเป็นชนชาติได้อย่างน้อยก็ในประเทศไทย ประเทศพม่า และประเทศที่ชุมชนมอญอยู่รวมกันมากๆ ภาษามอญยังคงเป็นภาษาพูดของคนมอญ ตัวอักษรมอญและภาษามอญก็ยังมีหลักฐาน อยู่ในใบลานและสมุดข่อยของวัดและชุมชนมอญ

ปัจจุบันเรายังมีตัวพิมพ์อักษรมอญ ซึ่งสามารถจัด

เมื่อรัฐเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นและชุมชนสามารถนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาจัดการศึกษาได้แล้ว จึงขึ้นอยู่กับท้องถิ่นและชุมชนจะมีความพร้อม หรือสามารถร่วมมือร่วมใจกันทำได้ดีเพียงใด ซึ่งถ้าท้องถิ่นใดที่มีคนมอญร่วมมือกันใช้โอกาสนี้ให้เป็นประโยชน์ หมั่นเรียนรู้ ฝึกปรือภาษาและใช้ภาษามอญเป็นประจำ ในทุกโอกาสที่สถานการณ์อำนวย ชนชาติ ภาษา และวัฒนธรรมมอญก็จะยืนอยู่ได้อย่างสง่างามในโลก ภาษาและวัฒนธรรมมอญก็จะไม่ตาย ตราบที่คนเชื้อสายมอญยังรักจะสืบทอดไว้ ซึ่งถ้าทำได้เช่นนี้ ต่อไปไม่ว่าเราจะเดินทางไปถิ่นใดในประเทศไทย หรือในต่างประเทศ เราก็จะเห็นธงชัยของภาษาและวัฒนธรรมมอญ โบกสะบัดอยู่ท่ามกลางภาษาและวัฒนธรรมอื่นๆในโลก

พิจารณาตัดสินเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๘ เวลา
๑๒.๐๐ น. ภายในห้องประชุม คณะ ๒ วัดชนะสงคราม

ณ โอกาสนี้ทางชมรมฯขอขอบพระคุณผู้ส่งผลงานเข้าประกวดทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับเกียรติจากทุกท่านเช่นนี้อีกในครั้งต่อไป

๖ (แต่) = บก

ความหมาย ปลาโมโหน้ำ กระโดดขึ้นบนบก ธรรมชาติของปลาเป็นสัตว์น้ำมีแหล่งน้ำเป็นวัฏจักรของชีวิตเป็น ทั้งแหล่งอาศัยและเป็นที่แพร่พันธุ์สืบลูกสืบหลาน เพื่อดำรงเผ่าพันธุ์ของตนไว้ ปลาที่ขาดแหล่งน้ำก็เหมือนมนุษย์ที่ขาดอากาศ ไม่สามารถนำพานาวาชีวิตให้สถิตย์อยู่บนโลกได้

สำนวนนี้เป็นการสอนให้รู้จักกำพิตตนเอง ให้ตระหนักว่าเราเป็นใครมาจากไหน มีบรรพบุรุษเป็นมาอย่างไร และให้พอใจกับสิ่งที่เราเป็นให้มีความเห็นเป็นสัมมาทิฐิ เป็นปลาก็ให้พอใจกับน้ำ เป็นนกก็ให้พอใจกับอากาศ

จะปฏิเสธสิ่งเหล่านี้ไม่ได้เพราะนั่นหมายถึงชีวิต ชีวิตจะสงบสุขได้ถ้าพอใจกับสิ่งที่ เป็น เป็นนกไม่รักท้องฟ้า เป็นปลาไม่รักน้ำ เป็นมนุษย์ไม่รักเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมของตน ขวนขวายและทะยานอยากในสิ่งที่ก่อให้เกิดโทษและอันตราย แก่ตน ก็คงคล้ายกับปลาที่มีชีวิตอยู่ได้เพราะน้ำแต่กลับโมโห น้ำ ซึ่งมีคุณประโยชน์แก่ตนอย่างมหาศาลแล้วกระโดดขึ้นบนบกก็เข้าตำราที่ว่า รนหาที่ตาย หรือดังสำนวนไทยที่ว่า แก่งเท้าหาเสี้ยน ฉะนี้

(ต่อจากหน้า ๑) เทศกาลส่งพระกลับสวรรค์

ฤดูกาลสมัยก่อนเรียกว่า “ยามว่างหนานา” แต่ทว่าปัจจุบันนี้ ฤดูกาลเช่นว่าหมดสิ้นลงไปแล้ว หลังระบบชลประทานเข้ามา การทำนาสามารถไถ่ถอนดำต่อได้ทันทีที่เกี่ยวข้อง ชาวเสร็จ ไม่ต้องรอน้ำจากฟ้าอีกต่อไป

อย่างไรก็ตามความตายนั้นห้ามกันไม่ได้ แม้แต่พระสงฆ์องค์เจ้า พบข้อสังเกตในระยะเวลาที่ผ่านมา มีพระภิกษุสงฆ์มอมฤตภาพลงไล่เลี่ยกัน เป็นที่ใจหายอย่างยิ่ง ทั้งในฐานะชาวพุทธและผู้ร่วมชนชาติเดียวกัน ด้วยท่านเหล่านั้น เมื่อยังมีชีวิตอยู่ ท่านได้ทุ่มเทความรักในเรื่องของมอญอย่างเต็มกำลัง

เมื่อพระสงฆ์ โดยเฉพาะเจ้าอาวาสมรณภาพลงแล้ว ชาวบ้านจะจัดเตรียมงานกันใหญ่โต โดยมีกรอไว้ในช่วงหน้าแล้ง ซึ่งในอดีตเป็นการขอให้หมดหนานาไร่ และขายพืชผลเพื่อให้ได้เงินทองมาใช้จ่าย

การเตรียมงานนั้นใหญ่โตมาก งานศพพระมอญในอดีต หรือแม้แต่งานศพผู้สูงอายุที่หมดอายุขัย (คนมอญถือว่า

ตายดี) จะมีพิธีจัดการศพอย่างพิถีพิถัน บรรยากาศภายในงาน ครีครื้นสนุกสนาน มากกว่าที่จะเศร้าโศกเสียใจ ด้วยถือคติว่า ท่านผู้ล่วงลับเหล่านั้นหมดกรรมในโลกมนุษย์แล้ว จะกลับไปเสวยสุขยังสรวงสวรรค์ชั้นฟ้าต่อไป จึงต้องร่วมกันทำบุญส่งวิญญาณและแสดงความยินดี จัดทำปราสาทตั้งศพ โลงมอญ (กาวหูน) มีมหรสพสมโภช แม้แต่การแต่งกายของผู้มาร่วมงาน สมัยก่อนนิยมแต่งกายสีสรรฉูดฉาด สดใส ต่างจากปัจจุบันที่รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา ทำให้เกิดการไว้ทุกข์ด้วยการแต่งกายขาวดำ

งานศพพระมอญ ที่ได้ผ่านการมาปณิกกิจเรียบร้อยแล้ว เริ่มตั้งแต่ปลายปี ๒๕๔๘ มีดังนี้

๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ งานพระราชทานเพลิงศพ พระครูศิริสาธุวัฒน์ อดีตเจ้าอาวาสวัดใหม่เจริญราษฎร์ (คลอง ๑๔) เขตหนองจอก กรุงเทพฯ

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ งานพระราชทานเพลิงศพ พระครูธรรมวิธานปรีชา (สำเภา) อดีตเจ้าอาวาสวัดแค อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

๘ มกราคม ๒๕๔๙ งานพระราชทานเพลิงศพ พระครูวิมลภทธารักษ์ (จิตร) อดีตเจ้าอาวาสวัดบางกระดี เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายรูปที่มรณภาพ และอยู่ระหว่างเตรียมงาน ได้แก่ อดีตเจ้าอาวาสวัดบางหลวง สามโคก จ.ปทุมธานี พระครูถาวรธรรมวงศ์ อดีตเจ้าอาวาสวัดทิพพาวาสลาดกระบัง กรุงเทพฯ ท่านเจ้าอาวาสวัดโพธิ์ระหัด บางชัน หนอง จ.ลพบุรี และล่าสุดอาจารย์บาง วัดสโมสร์ จ.นนทบุรี

บุญส่งด้ามปืน

จำหน่าย และรับสั่งทำตามออเดอร์ ด้ามปืนยาว ด้ามปืนพก ทั้งชนิดลูกโม และออโตเมติก ผลิตจากไม้จันทน์ที่แกร่งและลวดลายสวยงาม ภายใต้มাত্রฐานอุตสาหกรรม โดยโรงงานชั้นนำของเมืองไทย

บุญส่ง โคมลอย

๓๐/๓ หมู่ ๔ ต.คลองควาย อ.สามโคก

จ.ปทุมธานี ๑๒๑๖๐

โทรศัพท์.

๐-๒๕๙๓-๑๔๓๐, ๐-๒๕๙๓-๒๖๘๙, ๐-๒๖๒๙-๔๔๙๔

ศิลปวัฒนธรรม ป ร ิ ย ญ า กุล ป ร า ก า ร

ปราสาทเผาศพพระมอญ

ก่อนอื่นต้องขอกล่าวคำว่า **สวัสดีปีใหม่ ๒๕๕๙** ก่อนครับ (ถึงจะกล่าวคำสวัสดิ์ช้าไปหน่อย หวังว่าคงให้อภัย) และขอแสดงความยินดีกับวารสาร **“เสียงรามัญ”** ซึ่งเป็นฉบับแรก และปีแรก ซึ่งเมื่อเริ่มต้นอะไรใหม่ คิดใหม่ ทำใหม่ น่าจะเป็นสิ่งที่ดี เพื่อนำเสนอความรู้ความเข้าใจ และข้อแลกเปลี่ยนสู่ท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน ผมในฐานะผู้ช่วยบรรณาธิการข่าว โดยมีคุณ **พริะ กาบแก้ว** เป็นหัวหน้าบรรณาธิการข่าวคอลัมน์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี มีความภูมิใจและยินดีอย่างมากที่กองบรรณาธิการวารสาร **“เสียงรามัญ”** ได้ให้โอกาสในครั้งนี้ และต้องขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

คอลัมน์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีนี้ สำหรับผู้อ่านทุกท่าน หากมีเนื้อหาดังกล่าว หรือข่าวในแวดวงศิลปวัฒนธรรม ก็สามารถที่จะส่งเรื่องเข้ามาเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ ทางกองบรรณาธิการของเราก็น่าจะยินดีเป็นอย่างยิ่งนะครับ

“ชนชาติมอญ” มีวัฒนธรรมที่ยาวนาน มีประวัติความเป็นมาที่ยิ่งใหญ่ชาติหนึ่งในเอเชีย โดยในครั้งนี้นผมขอนำเสนอเรื่องประเพณีการสร้างปราสาทมอญ ซึ่งคัดลอกมาจากหนังสือพระราชทานเพลิงศพท่านพระครูธรรมวิธานปริชา (สำเภา เจริญทรัพย์) อดีตเจ้าอาวาสวัดแค และอดีตที่ปรึกษาเจ้าคณะ อำเภอมะนัง เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๘ โดยมีท่าน **อาจารย์สมพิศ มงคลพันธ์** เป็นผู้เรียบเรียงเรื่องประเพณีนี้ ร้อยเรียงกับความทรงจำที่ได้ฟังถ้อยคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ กลั่นกรองออกมาโดยสุจริต ผิดถูกประการใดก็เพิ่มเติมปรับแก้กันมา ผู้เขียนยินดีน้อมรับ

การสร้างหรือทำปราสาทแบบของชาวมอญ เพื่อทำการเผาศพพระภิกษุ ที่ถึงแก่กรรมภาพลงในพระพุทธรูปศาสนา ชาวมอญจะพร้อมใจกันทำปราสาทขึ้นเพื่อเหตุผล

ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อเป็นการบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เพื่อรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีสมัยพุทธกาล
๓. เพื่ออุทิศถวายแด่ภิกษุสงฆ์ที่ถึงแก่กรรมภาพลงใน

พระพุทธรูปศาสนา

๔. เพื่อความรักความสามัคคีภายในหมู่คณะของชนชาติมอญด้วย

การสร้างปราสาทเผาศพนั้น ชาวมอญได้ผลานิสงส์มาก เป็นบุญอันยิ่งใหญ่

๑. เป็นการสร้างเพื่อบูชาพระพุทธรูป พระธรรมเจ้า พระสังฆเจ้า เพราะพระองค์เป็นพระศาสดาจารย์ในโลก เป็นพระบรมครูของทวยเทพดาอารักษ์ ทั้งอินทร์พรหมมยักษ์ และปวงมนุษย์ทั้งหลาย เป็นเจ้าของพระพุทธรูปศาสนา ก่อนที่พระองค์จะทรงปรินิพพาน ได้ตรัสแก่พระภิกษุสงฆ์สาวก และอุบาสกอุบาสิกาทั้งหลายว่า ดูก่อนภิกษุทั้งหลายเราตถาคตเมื่อปรินิพพานไปแล้ว ขอให้พวกเธอดูแลกันเอง ยามเจ็บป่วย ไข้จึงช่วยกันพยาบาลรักษาประดุจดั่งดูแลเรา ตัวเราตถาคตเมื่อมรณภาพแล้วจึงช่วยกันจาปนกิจกันเถิด พวกเธอได้พยาบาลพระภิกษุสงฆ์สาวกของเรา เท่ากับได้รักษาตัวเรา และได้ถวายพระเพลิงตัวเราเหมือนกัน นี่เป็นคำรัสตรัสสั่งก่อนจะปรินิพพาน

คำคำรัสตรัสสั่งขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านี้ ชาวมอญ (รามัญ) จึงได้ยึดถือเป็นหลักมาโดยตลอดตั้งแต่วัยพุทธกาล ปัจจุบันชาวมอญก็ยังถือปฏิบัติอยู่ด้วยว่าเราเกิดมาชาตินี้ไม่ทันได้รักษาพยาบาลพระพุทธรูปและถวายพระเพลิงพระพุทธรูป แต่เรายังได้ทำบุญทำทานแด่พระภิกษุสงฆ์สาวกของพระพุทธรูป ช่วยพยาบาลรักษาภิกษุสงฆ์ และช่วยกันเผาศพพระภิกษุก็เท่ากับได้เผาหรือถวายพระเพลิงพระพุทธรูป เช่นดังกล่าวนั้นแล้ว ชาวมอญจึงร่วมใจกันทำปราสาทขึ้น เพื่อเป็นพุทธรูปขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และทำถวายแด่พระภิกษุสงฆ์สาวกของพระองค์ที่ถึงแก่กรรมภาพลงด้วย

๒. เพื่อรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ที่มีมาตั้งแต่วัยพุทธกาล ด้วยพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงปรินิพพานที่เมืองกุสินารา พระมหากษัตริย์แห่งเมืองกุสินารา จึงได้ทรงสร้างปราสาทขึ้น เพื่อเป็นที่ถวายพระเพลิงพระพุทธรูปเป็นครั้งแรก และเป็นปฐมเหตุแห่งการสร้างปราสาท จึงเป็นประเพณีติดต่อกันมาจนถึงทุกวันนี้

๓. เพื่ออุทิศถวายแด่พระภิกษุสงฆ์สาวกของพระผู้มี

พระภาคเจ้าที่มรณภาพลงในพระพุทธศาสนา พระภิกษุสงฆ์ที่บวชถือสมณเพศอยู่ในพระพุทธศาสนาจนตลอดชีวิต เมื่อถึงแก่มรณภาพลงประชาชนทั้งหลาย อุบาสก อุบาสิกา พร้อมด้วยพระภิกษุสงฆ์ ต่างก็มีความยินดี เสียสละทุนทรัพย์ ช่วยกันบำเพ็ญ จนถึงมีการทำปราสาท สร้างถวายเป็นอุทิศให้กับพระภิกษุสงฆ์ผู้ถึงแก่มรณภาพ ด้วยความกตัญญูตเวที ที่พระสงฆ์ผู้ทรงไว้ซึ่งธรรมวินัยช่วยเผยแผ่พระพุทธศาสนา สืบต่ออายุพระพุทธศาสนาให้นิรันดร์ ดังคำพยากรณ์ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ว่าศาสนาของพระองค์จะทรงดำรงอยู่ถึง ๕,๐๐๐ ปี ที่มีพระภิกษุสงฆ์ช่วยกันดำรงเผยแผ่สั่งสอนธรรมของพระองค์ตลอดไป

ฉะนั้นพระภิกษุสงฆ์ที่มีความพากเพียรรักษาพระพุทธศาสนา ปฏิบัติด้วยศีลาจารวัตรเป็นที่เคารพของประชาชน เมื่อถึงแก่มรณภาพลงจึงทำปราสาทอุทิศให้ดังที่ได้กล่าวมาแล้วเบื้องต้น

๔. เพื่อความรักและความสามัคคีของชาวมอญ ชนชาติมอญเป็นผู้ที่ได้อารยธรรมขนบธรรมเนียมมามาก่อนจากอินเดียและลังกา จึงได้นำเอาพระพุทธศาสนาเข้ามาสู่เมืองหงสาวดีสมัยยังเป็นเอกราชของชนชาติมอญ หรือเรียกว่า ราชัญประเทศ และยังได้นำพระพุทธศาสนา เข้ามาเผยแผ่ยัง

เมืองไทย จนเจริญรุ่งเรืองตราบนานทุกวันนี้ เมื่อมอญเสียเอกราชให้กับพม่าแล้ว ชาวมอญก็ได้เข้ามาอาศัยอยู่ภายใต้พระบรมโพธิสมภารของกษัตริย์ไทยด้วยความผาสุก

ชนชาติมอญยังได้เอาขนบธรรมเนียมประเพณีที่เคยปฏิบัติเมื่อครั้งเมืองหงสาวดียังรุ่งเรือง นำเอาเข้ามาใช้ด้วยความรักและความสามัคคี แม้จะอยู่แยกย้ายไปคนละตำบลหรือคนละเมือง แต่ความรักความสามัคคี ก็ยังรวมกันเป็นกลุ่มก้อน ฉะนั้นเมื่อมีกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเกิดขึ้นในด้านการบุญการกุศล คนมอญจะรวมตัวกันด้วยความสามัคคี ช่วยกันคิดช่วยกันทำให้สำเร็จกิจการนั้น ๆ ให้เป็นแบบอย่างต่อไป ชั่วลูก ชั่วหลาน ด้วยหวังว่าวัฒนธรรมประเพณีที่งดงามนี้ จะได้รับการสืบทอด และดำรงยึดมั่นอยู่ต่อไป

เขียนเรื่องอานิสงส์การสร้างปราสาทมอญเพลิน จนพื้นที่หน้ากระดานหมดซะแล้ว ผมต้องขอยกยอดไปเขียนเรื่องที่สืบเนื่องและเกี่ยวข้องกับการสร้างปราสาทนี้ต่อไปฉบับหน้านะครับ ซึ่งจะมีเรื่องเล่าให้ท่านผู้อ่านได้ทราบอีกมากมาย

สวัสดิ์ปีใหม่ ๒๕๔๙ อีกครั้ง

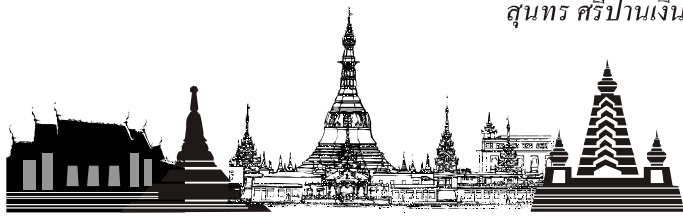
ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่าน จงประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา มีเงินใช้ ไม่เจ็บไข้ ตลอดไป เทอญ.....

ปราสาทเผาศพพระครูธรรมวิธานปริชา (สำเภา เจริญทรัพย์)
อดีตเจ้าอาวาสวัดแค ออกแบบโดยอาจารย์สมพิศ มงคลพันธ์

วัดมอญในเมืองไทย ๖๖๖๖๖๖๖๖

สุนทร ศรีปานเงิน

วัดชนะสงคราม

วัดชนะสงคราม เป็น ๑ ใน ๙ วัดที่ควรมากราบไหว้ เพื่อเสริมความมงคล มีความเชื่อกันว่าผู้ที่มากราบไหว้บูชา จะมีชัยชนะต่ออุปสรรคทั้งปวง สิ่งอันควรสักการะคือพระประธานในพระอุโบสถ และสมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาท จตุรูป ๕ ดอก เทียน ๑ เล่ม พร้อมดอกบัว ๑ ดอก

วัดชนะสงครามตั้งอยู่เลขที่ ๗๗ ถนนจักรพงษ์ แขวง บางลำพู เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

วัดชนะสงครามในอดีต เป็นวัดโบราณขนาดเล็ก สร้างในสมัยอยุธยา ไม่ปรากฏหลักฐานการสร้าง เดิมเรียกว่า “**วัดกลางนา**” เพราะบริเวณรอบวัดเป็นทุ่งนา ต่อมาสมัยรัชกาลที่ ๑ สมเด็จพระราชวังบรมมหาสุรสิงหนาททรงรวบรวมชายฉกรรจ์ชาวมอญจากพื้นที่ต่างๆ เข้ามาเป็นกองกำลังทหารในการสู้รบกับพม่า และให้ครอบครัวทหารเหล่านั้นตั้งหลักฐานอยู่รอบวัดกลางนา พร้อมทั้งให้ก่อสร้างปฏิสังขรณ์วัดกลางนา เพื่อให้พระสงฆ์มอญจำพรรษา โดยลอกเลียนนามวัดและขนบธรรมเนียม “**วัดตองปุ**” ซึ่งเป็นวัดที่พระสงฆ์มอญพำนักอยู่ในกรุงศรีอยุธยาและลพบุรี

เมื่อบ้านเมืองสงบสุขว่างศึกกับพม่าแล้ว สมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาสุรสิงหนาท ได้บูรณะวัดตองปุใหม่ทั้งวัดได้แก่พระอุโบสถ กุฏิสงฆ์ พร้อมทั้งถาวรวัตถุอื่น ๆ เมื่อสำเร็จแล้วจึงนิมนต์เกล้าฯ ถวายเป็นพระอารามหลวง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่ว่า “**วัดชนะสงครามราชวรมหาวิหาร**” เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่สมเด็จพระบรมราชาเจ้ามหาสุรสิงหนาททรงมีชัยชนะต่อพม่าในการรบทั้ง ๓ ครั้ง ตรีบาจนทุกวันนี้

รัชกาลที่ ๑ ทรงโปรดให้วัดตองปุเป็นวัดพระสงฆ์ฝ่ายมอญ เพื่อตอบแทนคุณความดีและเทิดเกียรติทหารมอญใน

กองทัพสมเด็จพระวังบวรฯ ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการต่อสู้กับพม่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสงครามเก้าทัพ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๘ สงครามที่ท่าดินแดงและสามสบ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๙ และสงครามที่ป่าซาง นครลำปาง เมื่อ พ.ศ. ๒๓๓๐

นอกจากเป็นที่พำนักสงฆ์ฝ่ายมอญ ซึ่งมาจากชุมชนมอญหลายแห่งแล้ว วัดชนะสงครามในอดีตยังเป็นศูนย์กลางของคนมอญ ทั้งไปมาหาสู่และเป็นที่พักแรมของคนมอญในการสัญจรไปมา ย่านพื้นที่แถบลุ่มน้ำเจ้าพระยา เช่น บางกระบือ พระประแดง สมุทรสาคร ปากเกร็ด สามโคก และอยุธยา เมื่อเดินทางผ่านมาถึงตรงวัดชนะสงคราม ก็เข้าจอดเรือพักแรมหุงหาอาหาร เวะเย็บเย็บญาติพี่น้องที่อยู่บริเวณใกล้วัด แล้วจึงค่อยออกเรือเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทาง เจ้าพระยามหาโยธา (ทอเรียะ) ผู้นำทหารฝ่ายมอญ รับราชการมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าตากสินจนถึงรัชกาลที่ ๔ บ้านของท่านตั้งอยู่ใกล้วัดชนะสงคราม ที่ริมกำแพงพระนครตอนถนนพระอาทิตย์ เมื่อกรมพระนเรศวรฤทธิ์ประสูติในปีเถาะ พ.ศ. ๒๓๙๘ นั้น เจ้าพระยามหาโยธามีความชื่นชมโสมนัสมาก ด้วยมีหลานเป็นพระราชกุมาร เป็นหลานโดยตรงทางเจ้าจอมมารดาคลั่น ถึงทำหนังสือมอบเงินที่บ้านถนนพระอาทิตย์ถวายเป็นของขวัญสมโภชกรมพระนเรศฯตั้งแต่แรกประสูติ

ในสมัยรัชกาลที่ ๒ สมเด็จพระราชวังบรมมหาเสนาณรงค์ทรงนำไม้ที่เรือพระพิฆเนศดุสิตา ซึ่งเคยเป็นหอพระในพระราชวังบวรสถานมงคล ไปสร้างเสนาสนะไว้ที่วัดชนะสงคราม แต่ถูกระเบิดทำลายเมื่อคราวเกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา ต่อมารัชกาลที่ ๔ โปรดให้สร้างกุฏิใหม่แล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๓๙๖

พระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงพระราชอุทิศพระราชทรัพย์ให้พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนเรศวรฤทธิ์ดำเนินการต่อ การก่อสร้างมาแล้วเสร็จในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งพระราชนัดดาพระราชทรัพย์ให้ราชบัณฑิตยสถานดำเนินการก่อสร้าง ขณะนั้นสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงศรีานุภาพเป็นนายกรัฐมนตรี และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงดำเนินการก่อสร้างจนเสร็จสิ้น ได้มีพิธีอัญเชิญพระอัฐิจากพระราชวังบวรสถานมงคลไปประดิษฐานใน พ.ศ. ๒๔๗๐

ปูชนียวัตถุและเสนาสนะ

พระอุโบสถ ตั้งอยู่ตรงกลางด้านทิศตะวันออก ล้อมด้วยกำแพงแก้ว เดิมในสมัยวัดกลางนาเป็นพระอุโบสถขนาดใหญ่

เล็ก ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๑ สมเด็จพระราชวังบวรมหา
สุรสิงหนาทได้ขยายให้มีขนาดกว้าง ๑๓ วา ๒ ศอก ยาว ๒๐
วา ๒ ศอก สูง ๑๕ วาเศษ มีลักษณะเป็นโรงโถง มีเสารายอยู่
ข้างใน ฝาผนังก่ออิฐถือปูน หน้าบันแกะสลักเป็นรูปชู้มประตุมิ
นารายณ์ทรงครุฑ เบื้องบนล้อมรอบด้วยเทพชุมนุม ภายในวง
ล้อมลายกนก มีช่อฟ้าใบระกา หางหงส์ ชู้มประตุมิเป็นรูปปั้น
ลายกนก บานประตูจำหลักลายกนก ลงรักปิดทองประดับ
กระจก ล้อมกรอบด้วยรูปข้าวหลามตัด ด้านในมีภาพจิตรกรรม
เขียนสีรูปเทวดา อสูร ยักษ์ เสี้ยววงและรูปอื่นๆ ติดพันด้วย
สัตว์ประหลาด ตามจินตนาการของช่างเขียนในสมัยนั้น

พระประธานนามว่า “**พระพุทธนรสีห์ตรีโลกเชฏฐ์
มเหตติศักดิ์ปุษนิยะชยันตะโคดม บรมศาสดาอนาวร
ญาณ**” เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ลงรักปิดทอง ปางมารวิชัย หน้า
ตัก กว้าง ๒.๕๐ เมตร สูง ๓.๕๐ เมตร ประดิษฐานอยู่บนฐานสูง
๒ เมตร เดิมสูง ๑.๓๐ เมตร มีฉัตรสาวกยืนประนมมืออยู่ด้าน
หน้าพระประธาน ๒ องค์ เบื้องหลังพระประธานมีประภา
มณฑลโพธิพฤกษ์ และภาพจินตนาการ เบื้องบนมีฉัตรกัน

มีเรื่องเล่ากันว่า เดิมองค์พระมีขนาดเล็ก เป็นปูนปั้นบุ
ด้วยดีบุก ครั้นเมื่อสมเด็จพระราชวังบวรฯเสด็จกลับจาก
สงครามเก้าทัพ ได้หยุดพัก ณ วัดแห่งนี้ ทรงทอดฉลองพระองค์
ลงยันต์ (เสื่อยันต์) คลุมองค์พระถวายเป็นพุทธรูชา ช่างได้โบก
ปูนทับทำให้องค์พระใหญ่ขึ้นดังปัจจุบัน

กุฏิสงฆ์ แบ่งเป็น ๑๖ คณะ จัดเป็น ๔ แถว นับจาก

ทิศเหนือมาทิศใต้ โดยจัดให้กุฏิแถวที่ ๑ และ ๒ สำหรับพระ
สงฆ์ที่มาจากจตุรทิศ และกุฏิแถวที่ ๓ และ ๔ สำหรับพระสงฆ์
ฝ่ายมอญ กุฏิที่สำคัญคือ “กุฏิเจ้าอาวาสหลังเดิม” ซึ่งปัจจุบัน
ย้ายมาปลูกอยู่ภายในคณะ ๒

ลำดับเจ้าอาวาส ที่ปกครองวัด

๑. พระมหาสุเมธอาจารย์ พ.ศ.๒๓๒๕
๒. พระสีลวราลังการ (มรณภาพ พ.ศ.๒๔๐๐)
๓. พระสุเมธอาจารย์ (ศรี) พ.ศ.๒๔๑๐-๒๔๕๕
๔. พระประสิทธิ์ศีลคุณ (พุทธ) พ.ศ.๒๔๕๕-๒๔๕๖
๕. พระครูภาวนาพิจารณ์ (ลีม) พ.ศ.๒๔๕๗-๒๔๖๔
๖. พระสุเมธมุนี (ลับ สุกิจใจ) พ.ศ.๒๔๖๔-๒๔๘๕
๗. พระธรรมทัศนารถ (ทองสุข สุทัสโส) พ.ศ.๒๔๙๒-
๒๕๐๘
๘. สมเด็จพระมหาธีรจารย์ (นิยม สุวานิสฺสรมหาเถร)
พ.ศ.๒๕๐๙-ปัจจุบัน

พระบรมราชประวัติ

สมเด็จพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท

บรรพบุรุษของพระองค์สืบเชื้อสายจากขุนนางไทยเชื้อ
สายมอญกับเจ้าแม่วัดดุสิต เชื้อสายราชวงศ์สุโขทัย มาตั้งแต่
รัชกาลสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง (พ.ศ.๒๑๗๒-๒๑๙๙) จน
ถึงพระราชบิดา คือ พระพินิจอักษร (ทองดี) เสมียนตรากรม
มหาดไทยกับพระราชมารดา คือ ดาวเรือง (บางแห่งว่าหยก)

เป็นครอบครัวมีฐานะมั่งคั่งได้สร้างวัดใกล้บ้านชื่อ วัดทอง (ในรัชกาลที่ ๔ เปลี่ยนเป็น วัดสุวรรณดาราม ตามชื่อผู้สร้าง ดังเห็นว่าพ้องกับชื่อ ดาวเรือง) ทั้งสอง มีบุตรด้วยกัน ๕ คน คือ

๑. กรมพระเทพสุทธาภา (หญิง) พระนามเดิม สาลีน พระชนมในรัชกาลที่ ๑ พ.ศ. ๒๓๔๒

๒. ขุนรามณรงค์ (ชื่อเดิมไม่ทราบ) ถึงแก่กรรมครั้งกรุงเก่า ภายหลังได้รับสถาปนาเป็น พระเจ้ารามณรงค์

๓. กรมพระศรีสุตาธิราช (หญิง) พระนามเดิม แก้ว สิ้นพระชนม์ในรัชกาลที่ ๑ ก่อนพระที่นั่ง ๔ เดือน

๔. สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระนามเดิม ทองด้วง พระปฐมบรมกษัตริย์ราชวงศ์จักรี พระบรมราชสมภพ พ.ศ. ๒๒๙๙ เสด็จสวรรคต พ.ศ. ๒๓๕๒

๕. สมเด็จพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท พระนามเดิมว่า บุญมา ประสูติเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๒๘๖ (ขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ปีถุศ) เสด็จสวรรคตเมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๓๔๖ (แรม ๔ ค่ำ เดือน ๑๒ ปีถุศ)

สมเด็จพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาท มีพระภคินีและพระอนุชาต่างพระมารดา อีก ๒ พระองค์คือ กรมหลวงนรินทรเทวี (หญิง) พระนามเดิม กุ ต้นสกุล นรินทรกุล ณ อยุธยา และ เจ้าฟ้ากรมหลวงจักรเจษฎา (ชาย) พระนามเดิม ลา ต้นสกุล เจษฎาภรณ์ ณ อยุธยา

เมื่อบุญมาอายุได้ ๑๖ ปี บิดาได้นำไปถวายตัวเป็นมหาดเล็กในสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ ต่อมาได้เลื่อนขึ้นเป็นนายสุจินดา ตำแหน่งมหาดเล็กหุ้มแพร เมื่ออายุ ๒๐ ปี

นายสุจินดา ได้เข้าร่วมกับพระยาตากสิน ที่เมืองจันทบุรี ต่อมาได้รับตำแหน่งพระมหามนตรี เจ้ากรมพระตำรวจศักดิ์นา ๒,๐๐๐ ขณะมีอายุ ๒๔ ปี และได้รับเลื่อนบรรดาศักดิ์เป็นลำดับดังนี้

พ.ศ. ๒๓๑๑ เมื่อพระเจ้าตากสินไปตีก๊กเจ้าพิมาย สำเร็จ ได้เลื่อนพระมหามนตรี เป็น พระยาอนุชิตราชา

พ.ศ. ๒๓๑๒ เมื่อพระยาอนุชิตราชาไปตีเขมร ได้เมืองเสียมราฐกลับมาได้เลื่อนขึ้นเป็น พระยายมราช

พ.ศ. ๒๓๑๓ เมื่อสมเด็จพระเจ้าตากสินตีก๊กเจ้าพระฝางสำเร็จ โปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนพระยายมราชขึ้นเป็น เจ้าพระยาสุรสีห์พิษณุวาธิราช ผู้สำเร็จราชการเมืองพิษณุโลก

พ.ศ. ๒๓๒๕ เมื่อตั้งกรุงรัตนโกสินทร์ขึ้นแล้ว สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงสถาปนาขึ้นเป็น สมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท กรมพระราชวังบวรสถานมงคล ตำแหน่งพระมหาอุปราช (วังหน้า)

พระรูปสมเด็จพระราชวังบวรฯ หน้าพระอุโบสถวัดชนะสงคราม สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ (ถ่ายเมื่อทำพิธีเปิด ๓๐ เมษายน ๒๕๓๑)

ครั้น พ.ศ. ๒๓๒๘ พระเจ้าปดุงแห่งพม่าแต่งทัพทั้งทางบกและทางเรือรวม ๙ ทัพ เคลื่อนเข้าไทย ๕ ทิศทาง เรียกศึกครั้งนี้ว่าศึกเก้าทัพ สมเด็จพระราชวังบวรมหาสุรสิงหนาทเป็นแม่ทัพไปยับยั้งทัพพม่าทางด้านเจดีย์สามองค์ได้สำเร็จ ทั้งที่มีกำลังพลน้อยกว่าครึ่งของพม่า แสดงถึงพระปรีชาสามารถในการทหาร และยากจะหาผู้ใดเปรียบ

ตลอดพระชนม์ชีพที่ทรงรับราชการ รวมระยะเวลา ๓๕ ปี จนกระทั่งสงครามครั้งสุดท้ายกับพม่าที่เมืองล้านนา และรวมตลอดพระชนม์ชีพ พระองค์ทำสงครามถึง ๒๔ ครั้ง เพื่อกอบกู้เอกราชและสร้างความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ความยิ่งใหญ่ของสมเด็จพระบวรราชเจ้ามหาสุรสิงหนาท กรมพระราชวังบวรสถานมงคล พูดอย่างชาวบ้านว่า ท่านเกิดมาเพื่อรบ หรือ เกิดมาพร้อมกับดาบ แม่ทัพพม่าที่เป็นคู่รบให้สมัญญานามว่า “พระยาเสือ” ตรงกับพระนามที่ได้รับการอุปราชภิเษก นับว่าท่านเป็นนักรบโดยแท้

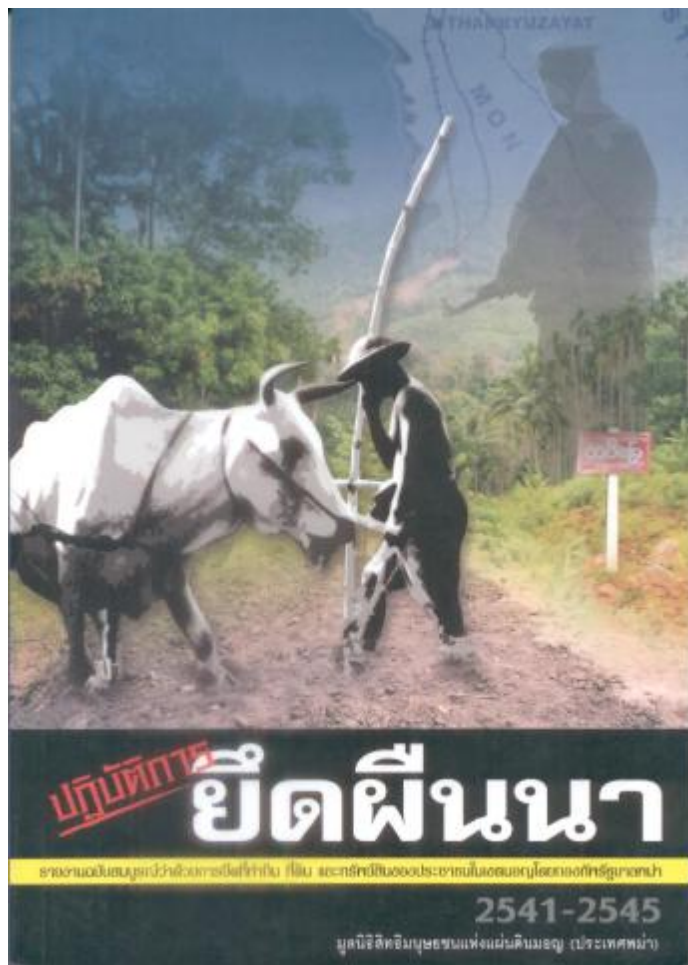

สิ่งสะท้อนพันส่นขย

อำไพ มัฆมาน

รักนี้มีให้มอญ

เมื่อพูดถึงชนเผ่ามอญ ย่อมเป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า มีมอญอยู่ ๒ แผ่นดิน คือ มอญแผ่นดินไทย และมอญแผ่นดินมอญ ไม่ว่าจะอยู่แผ่นดินใด มอญก็คือมอญ สืบสันดานเดียวกัน พูดภาษาเดียวกัน มีศาสนา และ

หนังสือ “ปฏิบัติการยึดผืนนา” เนื้อหาตีแผ่ชีวิตคนมอญที่ถูกกระทำ

วัฒนธรรมประเพณีเดียวกัน เพียงแต่ว่ามอญแผ่นดินไทยก็คือมอญที่อพยพมาจากแผ่นดินมอญเมื่อ ๒๐๐ กว่าปีก่อนโน้น เนื่องจากถูกพม่ารุกรานยึดเอาแผ่นดินไป เช่นฆ่า ทารุณ จนต้องละทิ้งบ้านเมืองอพยพหนีเข้าสู่แผ่นดินไทยเพื่อปกป้องชีวิตและเผ่าพันธุ์ให้ดำรงอยู่ต่อไป ด้วยบุญบารมีของบรรพชนมอญเหล่านั้นที่ได้ส่งสมมา โดยได้ช่วยไทยทำศึกสงครามรักษาแผ่นดินไทยไว้จากการรุกรานของพม่า ทำให้บรรพชนมอญได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นให้อยู่บนแผ่นดินไทย และเขาเหล่านั้นได้เป็นคนไทย สัญชาติไทยไปแล้ว มีชีวิตที่สุขสบาย มีความมั่นคงในชีวิต แต่ที่ยังไม่เลือนหายไปก็คือเชื้อสายของความเป็นมอญ ภาษายังมีอยู่ พุทธศาสนายังมั่นคง ประเพณีวัฒนธรรมยังปรากฏเด่นชัด ส่วนมอญที่ไม่ยอมละทิ้งแผ่นดิน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชนชั้นที่มีความเป็นอยู่อย่างทุกข์ยาก ลำเค็ญอยู่แล้ว ต้องทนต่อการกดขี่ ข่มเหง ถูกทำร้ายชีวิต ต้องทนอยู่อย่างไร้สิทธิมนุษยชนไร้เสรีภาพ แผ่นดินถูกพม่ายึดไป มีความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้น ขาดโอกาสทางการศึกษา ขาดโอกาสที่จะพัฒนาตนเอง

กาลเวลาที่ชนชาติมอญเสียเอกราช ถูกพม่ายึดเอาแผ่นดินไปเป็นเวลาถึง ๒๔๘ ปี หมายถึงช่วงเวลาที่ชนชาติมอญไร้สิทธิเสรีภาพ บ้านที่เคยอยู่ อยู่ที่เคยนอน ก็มีศัตรูบุกรุกเข้ามาอยู่และสั่งให้เจ้าของบ้านทำตามคำสั่งของตน พิษผลที่ทำมาได้ด้วยความเหนื่อยยากก็ถูกศัตรูเอาไป เหลือไว้เพียงแค่น้ำขี้พเท่านั้น เรือกสวนไร่นาที่ได้บากบั่นเพาะปลูก ดูแลรักษาจนผลิตดอกออกผล ศัตรูพบเห็นอยากได้ก็บุกยึดเอาไป เอาคนไปใช้แรงงานก็ไม่มีค่าตอบแทน หากขัดขืนก็ถูกทำร้ายนี้แหละชีวิตมอญในแผ่นดินของตน

ใครเล่าจะทนกดขี่ ทนทุกข์กับชีวิตลำเค็ญเช่นนั้น มนุษย์ทุกคนต้องการสิทธิ เสรีภาพ ต้องการโอกาสความก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นคนชนชาติใด

“All human beings are the same”

ฉะนั้น ไม่เป็นการแปลกประหลาดเลย ที่มอญจากแผ่นดินมอญเข้ามาในประเทศไทยจำนวนนับหมื่นนับแสน เข้ามาถูกกฎหมายก็มี ผิดกฎหมายก็มี มาตายเอาดาบหน้า มาแก้ปัญหากันดาบหน้า เข้ามาเพื่อหนีความยากจน หนีการกดขี่ ข่มเหง หนีมหาโอกาสความก้าวหน้า มาหางานทำ งานบ้าน งานโรงงาน ขอรับจ้างทำ เพื่อจะได้ค่าตอบแทนในการดำรงชีวิต และส่งกลับให้พ่อแม่หรือลูก ๆ ที่รอคอยอยู่เบื้องหลัง

บ้านเกิด แผ่นดินเกิด ใคร ๆ ก็รัก ใคร ๆ ก็ต้องการดำรงชีพอยู่บนแผ่นดินเกิด แม้จะยากจน หากมีอิสระเสรี เคารพสิทธิ

มนุษย์ชนก็จะไม่ละทิ้งไปไหน แต่จะหาหนทางพัฒนาหรือแก้ปัญหาให้ลุล่วงเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น ผู้เขียนได้ไปท่องเที่ยวในต่างประเทศมาหลายครั้ง แม้ประเทศนั้นจะใหญ่กว่า เจริญทางเทคโนโลยีมากกว่า ร่ำรวยกว่าประเทศไทยก็ไม่เคยคิดจะอยู่ คิดถึงบ้าน คิดถึงแผ่นดินเกิด อยากกลับบ้าน เมื่อเครื่องบินลงแตะแผ่นดินไทย ทำให้นึกถึงเนื้อเพลง “บ้านเรา” ตอนหนึ่งที่ว่า

....ทรุดกายลงจูบดิน ไม่ถวิลอายุใคร....

แม้คนชนชาติใดก็ตาม ที่จำเป็นต้องไปทำมาหากินในต่างแดน แต่เมื่อถึงวัยชราทุกคนต้องการกลับไปตายที่แผ่นดินเกิด ซึ่งเป็นแผ่นดินอันเป็นที่รักยิ่งของทุกชีวิต

คนมอญก็เช่นกัน หากแผ่นดินมอญเป็นเช่นแผ่นดินไทยของเรา คงไม่มีมอญจำนวนมากมายมหาศาลเข้ามาทำกินในแผ่นดินไทย บางคนเข้ามาผิดกฎหมาย ถูกจับ อยู่ด้วยความระแวง จิตใจไม่สงบสุข แม้ผู้มีบัตรทำงานถูกต้องตามกฎหมาย แต่ก็ยังเป็นชนชั้นที่ไม่เท่ากับเจ้าของประเทศ จะไปไหน ๆ ตามต้องการไม่ได้ ถูกจำกัดเขตให้อยู่ตามกฎหมาย

“นก.....ได้ชื่อว่าเป็นนก

นกบางตัวมีเสรีภาพ บินบินไปได้ทั่วท้องฟ้า

แต่.....นกบางตัวถูกขังไว้ในกรง.....”

มอญ เป็นคนเช่นชนชาติอื่น ๆ แต่เขาเป็นนกที่ถูกขังอยู่ในกรง แม้อยู่ในแผ่นดินของตนก็ถูกจำกัดสิทธิ เสรีภาพ เขาเหล่านั้นเป็นมอญวัยทำงานได้เล็ดลอดหนีเข้าสู่แผ่นดินไทยใช้แรงงาน ทำงานเพื่อชีวิตที่ดีกว่าแผ่นดินเกิด ณ แผ่นดินไทยนี้ยังให้โอกาสพัฒนาคุณภาพชีวิต สนับสนุนให้ศึกษาเล่าเรียน โดยกรมการศึกษานอกโรงเรียน (กศน) กระทรวงศึกษาธิการ ระดับสติปัญญาของคนมอญมิได้แตกต่างไปจากชนชาติอื่น เพียงแต่ขอให้มีโอกาสเท่านั้น หนุ่มสาวมอญจำนวนมากได้รับการสนับสนุนจากองค์กร UNHCR หรือ United Nation High Commissioner for Refugee ได้ไปอยู่ในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย สวีเดน เป็นต้น เขาเหล่านั้นมีโอกาสได้ศึกษา ได้รับความสำเร็จทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกในสาขาต่าง ๆ มากมาย มีหนุ่มสาวมอญคนหนึ่งเดินทางมาประเทศไทยเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๘ คือ Nai Pon Nya Mon (နဲပွဲဉ်ဃမုၤ) ผู้นี้จบปริญญาโท ๒ สาขา และกำลังศึกษาปริญญาเอก ส่วนผู้หญิง ชื่อ Mi Jarai Mon (မိဇာရိမုၤ) จบปริญญาเอกแล้ว ทั้งสองคนอยู่ที่ 1650 NE. Valley Rd.# H 1 Pullman WA. 99163 USA Tel 509 338 4982 เขาสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของมอญเป็นพิเศษ และวันหนึ่งเขาทั้งสองได้มาพบกับพวกเราขณะทำ

การปรับปรุงเพิ่มเติมพจนานุกรม มอญ-ไทย ฉบับ มอญสยามของท่านอาจารย์พวน งามัญวงศ์ ที่วัดชนะสงคราม บางลำพู กรุงเทพมหานคร เขาสนใจ และชื่นชมยินดีที่ได้พบพวกเรา ซึ่งทำงานอันเกี่ยวข้องกับมอญเช่นกัน

ท่านพี่น้องมอญในแผ่นดินไทยหรือคนไทยเชื้อสายมอญทั้งหลาย หากท่านพบเห็นพี่น้องมอญที่เข้ามาใช้แรงงานในประเทศไทย โปรดส่งยิ้มทักทายด้วยภาษามอญ เพียงแค่นี้เขาก็ยิ้มออกยิ้มใจ รู้สึกอบอุ่นที่ได้พบมอญด้วยกัน โปรดยื่นความรัก ความเมตตาให้เขาได้อยู่เย็นเป็นสุขในขณะที่ทำงานบนแผ่นดินไทยนี้ด้วยเถิด

A DREAM OF THE GREEN WORLD

Even the same birds

Some are free in the sky

But some are in the cage.

Although the fishes are the same

Some are free in the ocean

But some are caught in the net.

However living on the same earth.

Some places have peace.

But some places have fighting.

All human beings are the same

Some people have freedom.

But some are suffering oppression.

If nowhere people are fighting each other

But share the rights together

We could create a green world.

Mehm Tie Chan Mon (OMYMU)

La Gam Bop Paw

Overseas Mon Young Monks Union

“ส่งลูก.....สอนหลาน” (เว็ดโกน...สะโตนจาว)

สภาพสังคมในยุคปัจจุบัน ได้เปลี่ยนแปลงจากยุคอุตสาหกรรมเข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คนต้องรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้สามารถเลือกรับข้อมูลข่าวสาร เลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม เป็นประโยชน์สูงสุดกับตนเอง ตลอดจนการรับวัฒนธรรมต่างชาตินำมาปฏิบัติ โดยขาดการเลือกสรรและละเลยวัฒนธรรมของตนเอง

ด้วยเหตุนี้.....จึงส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาใน “ชุมชนมอญ” หลายแห่งที่ไม่สามารถธำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีมอญ ส่งลูก...สู่หลานได้

แต่ก็ยังไม่สายเกินไป ถ้าบรรดาพ่อแม่ผู้ปกครอง มีความ **ใส่ใจ สนใจ และพร้อมใจ** ร่วมมือกันมุ่งมั่นสร้างมาตรการป้องกันและดำเนินการเพื่อให้ลูกหลานได้รับการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอย่างจริงจัง

หัวใจหลักที่สำคัญ คือ “สถาบันครอบครัว” จำเป็นต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่ว่า

“ส่งลูก...สอนหลาน”(เว็ดโกน..สะโตนจาว)

และลงมือปฏิบัติเพื่อให้ลูกหลานได้รับการปลูกฝัง สร้างจิตสำนึก อนุรักษ์ สืบสานความเป็นมอญ โดยสามารถปรับประยุกต์ใช้อย่างชาญฉลาด ด้วยการใช่วิจารณญาณ (คิด

วิเคราะห์ สังเคราะห์) ของคนรุ่นใหม่ ผสมผสานกับแนวคิด หลักการ ภูมิปัญญาและเทคนิควิธีการจากบรรพบุรุษ พ่อ แม่ ผู้ปกครองที่จะถ่ายทอดเชื่อมโยงสู่ลูกหลาน อาทิเช่น

- พ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยสอดแทรกวิถีชีวิตแบบมอญตามความเหมาะสม ได้แก่ พูดภาษามอญกับลูกหลาน ศึกษาภาษามอญ การกินอยู่แบบมอญ ถ้าเป็นไปได้มุ่งเน้นการกระทำบ่อยครั้ง สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

- นำพาปฏิบัติ โดยให้ลูกหลานได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับมอญเมื่อมีโอกาส ตัดคำว่า

ไม่ว่าง

.....

ไม่พร้อม

.....

เกรงใจลูกหลาน

.....

ไม่อยากบังคับ

.....

สิ่งเหล่านี้มิใช่ปัญหาแต่ต้องใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย เพื่อโน้มน้าว ชักจูงให้ลูกหลานปฏิบัติตามความสมัครใจ และพอใจร่วมกันทั้งสองฝ่าย และส่งเสริมความคิดริเริ่ม การ

โทรศัพท์. ๐-๒๙๙๗-๕๕๑๑, ๐-๑๘๑๔-๗๔๔๖

วันรำลึกชนชาติมอญ ကျွန်တော်ကုမန်

ครั้งที่ ๕๙ มฤคบุรี ๑๐ ๐

เสาร์-อาทิตย์ที่ ๑๑-๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙

ณ วัดบึงลาดสวาย

อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม

ร่วมทำบุญอุทิศส่วนกุศลแด่บรรพชนมอญ

ปาสูกถาพิเศษเรื่อง “มอญมิติใหม่”

ชมนิทรรศการภาพถ่ายวิถีมอญในอดีต

นาฏศิลป์มอญ คีตมอญหลากหลาย

สำราญอรรถรสอาหารมอญ

จับจ่ายสินค้าหัตถกรรมมอญ

และ

เชิญลอบใต้พระอุโบสถมอญโบราณเสริมบุญบารมี

စွတ်တဲ့ ၁၁-၁၂ ဂိတုမတ်, ၂၅၄၉

ဘာဝုင်လတ်သဝါ

ကွာန်ကြုထုမ်မိတ် ချင်ကောန်ပထောမ်

ကောံသွကုသိုက်ဒါန်သွက်ဇုဇေလပို

ရဲဗိုရာန်ကပေါတ်မန်နာနာသတ်

ကမ္ဘောန်ဟိုတွံပရုမန်တြဲတြပ်

ဗိုပရေင်ထူးပူးမန်မိုဗိုင်

လျှော့ဒလျှော့ယေန်သွာင်မန်

နုဗ္ဗာန်ဒတန်မိုဗိုင်

မိပ်ဗွဗျိုင်ဂိုပုင်သွမန်

จัดโดย ชมรมเยาชนมอญกรุงเทพฯ

ทำ•มา•หา•กิบ

กวี แก่นดำ

ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว

วิถีชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ สภาพความเป็นอยู่ ลักษณะชุมชนชนบทที่ยังคงสภาพการดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมผสมผสานกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยนำมาปรับใช้ได้อย่างเหมาะสม และดำรงไว้ด้วยวัฒนธรรมการทำมาหากินแบบเศรษฐกิจพอเพียง และนำภูมิปัญญาของบรรพบุรุษมาประกอบอาชีพทำนาตั้งแต่อดีตนับถึงปัจจุบัน ถึงแม้จะหาได้ยากแต่ก็ยังมีให้เห็นในชุมชนมอญหลายแห่ง

ชุมชนที่ประกอบอาชีพการทำนา ได้แก่ มอญคลอง ๑๔, มอญคลอง ๒, มอญคลอง ๑๗, (เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร บางน้ำเปรี้ยว ฉะเชิงเทรา) มอญลำปะทิว, มอญคลองมอญ (เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ) มอญไทรน้อย มอญกระทุ่มมีด (นนทบุรี-นครปฐม) มอญบางป่อ มอญบางพลี มอญสมุทรสาคร มอญราชบุรี (บ้านโป่ง โพธาราม) มอญบางเลน มอญลพบุรี

มอญอุทัยธานี เป็นต้น

โดยเฉพาะชุมชนมอญในเขตกรุงเทพมหานครเหล่านี้ ยังประกอบอาชีพทำนาเป็นส่วนใหญ่ แต่ปรับเปลี่ยนวิธีการทำนา จากอดีตที่ใช้แรงงานคนและสัตว์เลี้ยงอย่างในอดีต ปัจจุบันมาเป็นการใช้เครื่องจักรและเทคโนโลยีทุนแรงแทน การลงทุนสูง แต่ผลผลิตก็เพิ่มขึ้นด้วย ประมาณ ๑ เกวียนต่อไร่หรือ ๑๐๐ ถึง/ไร่ ๑,๐๐๐ ก.ก./ไร่ รายได้ก็ดีกว่าเดิม สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น

ชุมชนที่สามารถเป็นชุมชนต้นแบบให้กับชุมชนใกล้เคียง และเป็นแกนนำในกรุงเทพมหานคร โดยได้รับการยอมรับต่อสาธารณชนก็คือ **ชุมชนมอญคลอง ๑๔**

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ได้มีกิจกรรม “ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพบเกษตรกร” ณ ชุมชนมอญคลอง ๑๔ หมู่ ๑๑ แขวงคลองสิบสอง เขตหนองจอก ในลักษณะชุมชนแกนนำและต้นแบบ

“โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่เศรษฐกิจพอเพียง”

โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เพื่อประโยชน์สุขแห่งทวยราษฎร์โดยท่านอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พร้อมคณะรวมทั้งคุณหญิงณัฐนนท์ ทวีสิน ปลัดกรุงเทพมหานคร ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีและเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนมอญคลอง ๑๔ ดังนี้

๑. ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรับการต้อนรับ

ท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน รับการต้อนรับจากชาวชุมชนมอญคลอง ๑๔ นำโดยอาจารย์ทวี แก่นดำ รองประธานชมรมไทยรามัญคลอง ๑๔ โดยการพาดผ้าสไบมอญ (หยาดสะริเม็เต๊ะ) บนไหล่ตามประเพณีการแต่งกายของสุภาพบุรุษมอญในอดีต ยามเมื่อออกงานสำคัญหรือเข้าวัดเข้าวาทำบุญทำทาน และแม้แต่เป็นชุดเต็มยศ ยามเที่ยวเตร่ในงานเทศกาล

ผืนนากว้างใหญ่ ไกลสุดลูกหูลูกตา ย่านชุมชนมอญคลอง ๑๔ แวดล้อมด้วยเรือกสวนไร่นาเขียวครึ้ม อากาศบริสุทธิ์และหายใจได้เต็มปอด มองไปทางใดก็ไม่เห็นยอดตึกสูงระฟ้า ถ้าไม่บอกก็คงไม่มีใครทราบว่า ที่นี่...กรุงเทพ

โรงสีข้าวชุมชน

ไร่อ้อยซึ่งกำลังตั้งลำ และกำลังจะให้ผลผลิต

แบบมอญ โดยการพาดผ้าสไบมอญ (หยาดหะเริ่มโต้ะ) บนไหล่ตามอย่างการแต่งกายมอญในอดีต ยามมีงานสำคัญ พร้อมมอบนั่งสือ ๓๐ ปีชมรมเยาวชนมอญกรุงเทพฯ (สิ้นแผ่นดินไม่สิ้นชาติมอญ) ให้กับผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับความสนใจและปลื้มปิติยินดีกับวัฒนธรรมการต้อนรับเป็นพิเศษ จากท่านประธานและสื่อมวลชนอย่างมาก

๒. มอบผลผลิตทางการเกษตร เช่น มะพร้าว น้ำหอม กล้วย น้ำว่า ฯลฯ

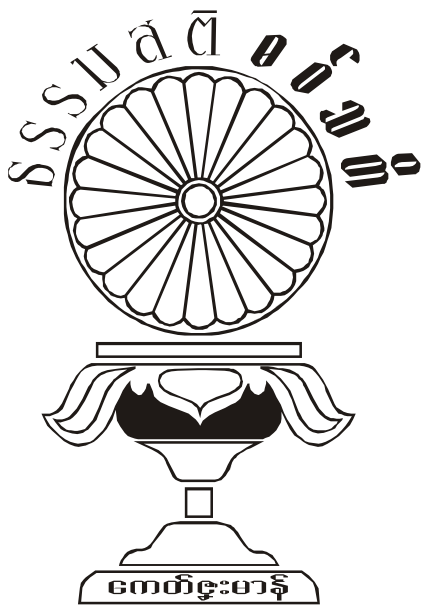
๓. ร่วมเกี่ยวข้าวด้วยเคียว (โน้ดโรตเซาะ)

จึงนับได้ว่าชุมชนมอญคลอง ๑๔ สามารถดำรงไว้ซึ่งภูมิปัญญาจากบรรพบุรุษ และส่งเสริมพัฒนาการทำนาโดยนำโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่มาใช้จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน และเป็นต้นแบบแกนนำของกรุงเทพมหานคร

รายชื่อผู้สนับสนุนค่าพิมพ์วารสาร “เสียงรามัญ”

๑. นายมนตรี หลักคงคา	๘. นายจำเริญ สงวนวงศ์
๒. นายบุญส่ง โคมลอย	๙. นายประสิทธิ์ เพชรวิภาภรณ์
๓. นาวาเอกเพิ่ม กรอบทอง	๑๐. อ.บุษบา ประภาสพงศ์
๔. นายสุภาพ ลือขจร	๑๑. นายสนั่น เลี้ยงบำรุง
๕. นายกิตติ วรกุลกิตติ	๑๒. นายสุรินทร์ ปันยารชุน
๖. นายสมรักษ์ หงสาวดี	๑๓. นายอนันต์ ใจเกษม
๗. อ.ทวี แก่นดำ	

ခပ်သတိ

ဂွံချူကိုဏာခပ်သတိပွဲလိက်ပရိုင်ရမ်သင်မန်ဂ် ပိုတံ မိပ်စိုတ်တင်ဂုဏ်မဇ္ဈိမဒြဟတ်ရ ပိုဂွံဗွဲကျင်လိက်ဗုဒ္ဓဝင် ရာဇာ ဝင်မန်ပိုမှာထေရ်ဂဝဗ္ဗတိ ဓိန်ရညးဂွာဲခပ်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ချိုက် ယာန်ကလောင်အာဂွံကိုလေဝ် ဂုဏ်မဇ္ဈိမညးဂွာဲညးပွဲဒိုင်ဝတ် လျိုင်ဏီရ ၊ လျှာပိုညးမချူလင်လိက်ဏာ ရံင်ကိုဝင်မှာထေရ် ဂဝဗ္ဗတိဏာတဲ ပိုကလေဝ်ကလိဂွံခပ်သတိ လျှာကောန်ဂကူမန်ပို လျှာမပဒတ်ဒိုင်ပွဲချင်မန်ပိုတေံကို ပွဲချင်သေံဏာကို ပိုဂွံဆိုကေတ် ကောန်ဂကူပိုတဲ သိုကိုမမိပ်စိုတ် သိုကိုဒးအောန်စိုတ် သိုကိုဒး သိုင်သာစိုတ်ကွေံကွေံရ ။

ပကုသိုကိုဒါန်သွက်ဇုဇဗာလပို သိုကိုမင်မဲ့သာသနာ

မဟိုတ်ရောဟိုဗ္ဗး ပွဲကိုအခေတ်လျှာဏာ ကောန်ဂကူ မန်ပိုလျှာ ပိုလိမ္မံကိုပညာဂ်လေဝ် နွံတဲမ့မ့ဂ်ရ ပိုလိမ္မံကို ပိုနိဒြပ်ဂ်လေဝ်နွံတဲမ့မ့ဂ်ရ ပိုလိမ္မံကိုဗဟုသုတ မွဲကိုကဆံင် ဂ်လေဝ် နွံတဲချိုက်ကပ်ပေင်တဲ ရံင်ကိုဘာသာ ပညာ သာသနာ မိမိတဲဏာ ဒးဗွိုက်တိုမလူလုနုသုန်ဂွာဲအာဗိုဗိုဏာ ပိုတံဟံပကာ မွဲဂ် ဒးသိုင်သာစိုတ်ကွေံကွေံရ ၊ ယွံကောန်မန်တံ ပွေဝ်ကိုဂုဏ် မသုန်ပြကာဂ် ဂုဏ်မိမိပိုင်ခြာပွေဝ်တံဟံမာန်တဲ ကျာ်တြဲပို အယောမက္ခိဒြဗောဓိသတ် နူကိုဘဝပါရမီညးစတ်တံတေံဂ် ညး ပွဲဒိုင်ဝတ်မိမိလျိုင်ကာလတဲ ကာလမအာစိုပ်ဒ်ကျာ်သဗ္ဗညု တညာဏ်ပွန်လေဝ် ညးတံခပ်ဟံင်ပြဂ်ကူမဇ္ဈိမညးဏီရ ။

ရံင်ကိုဇကုရာဇ်မန်ပို မတဲကျင်တေံပွန် ဓိန်ရညးဂွါ ခပ်ပွပ်ဘာဝနာ တိတ်ဂြိုပ်သွကွေံရသိကိုလေဝ် သွက်ဂွံရံင်စံင် မင်မဲ့ကောန်ချင်ကောန်ကွာန်မန်တံဂ် ဂွံပွင်ရင်ချင် ညးစွံကျင် လင်စွးညးဏီရ ဆဂ်ဟံသေင်ဏီ မှာထေရ်ဂဝဗ္ဗတိ နူကိုညးဒ် ဘဝစန္ဒကုမ္မာ ဓိန်ညးစုတိပြင်အာနူဘဝဂ်အာက္ခိဒြကောန် မဟာသေဠိဂေါဝိန္ဒကိုလေဝ် မိမိညးစုတိချိုတ်အာနူဘဝဂ်တဲ အာက္ခိဒြမိဟ်ပွဲချင်သုဝဏ္ဏာတဲ သိုင်သိဟရာဇာဇကုရာဇ် မန်ပို ကေင်ဒ်လင်ကောအရင်ညးတဲ သွက်ညးဂွံရေဂ်ဂုဏ်မိညး ကောညးကောန်ချင်ကွာန်မန်ဂ်မိဂ် နိမန်နင်ကျာ်တြဲ မိညး ကောညး ကောန်ချင်ကွာန်မန်ဂ်မိဂ် ဂွံကလင်လဟိုင်ဂွံမိင် ကေတ်သေင်ခရ်ကျာ်တြဲပိုတဲ ကလိဂွံခပ်မ့မ့ဂ်ရ ။

ပိုတံရံင်အာဝင်ဇုဇဗာလပိုမတဲကျင်တေံစမ် ဓိန်ရညး တံဂွံခပ် ပွပ်ဘာဝနာကိုလေဝ် ဝတ်ညးဒးမင်မဲ့ဘာသာ ပညာ သာသနာမန်ပို သွက်ကောန်ဗွဲဂ်စုဂ်တဲ အဆက်ကိုအဆက်ဂ် ဒိုကိုတဲဏာ ပိုကောန်ဂကူတံဂွံဆိုကျင်ရသေင်ဟာ အခေတ်လျှာဏာ မန်ပိုလျှာ ဂွံလေပ်လင်ပညာ ဂွံပလင်တဲပိုနိဒြပ် ကလိဂွံအစို ကဆံင်သွင်တဲ ပိုထွေးဇာတိဘဝ ပိုဂွံကိုဂကူတွဟ်ဂ် ပိုရံင်ကို ခရ်ကျာ်တြဲတဲ ပိုတံဒ်ဒုဟ်ပွဲဂုဏ်မိမိပိုရောင် ။

ဟိုတ်ဂ်ရ အခိုင်ဏာ

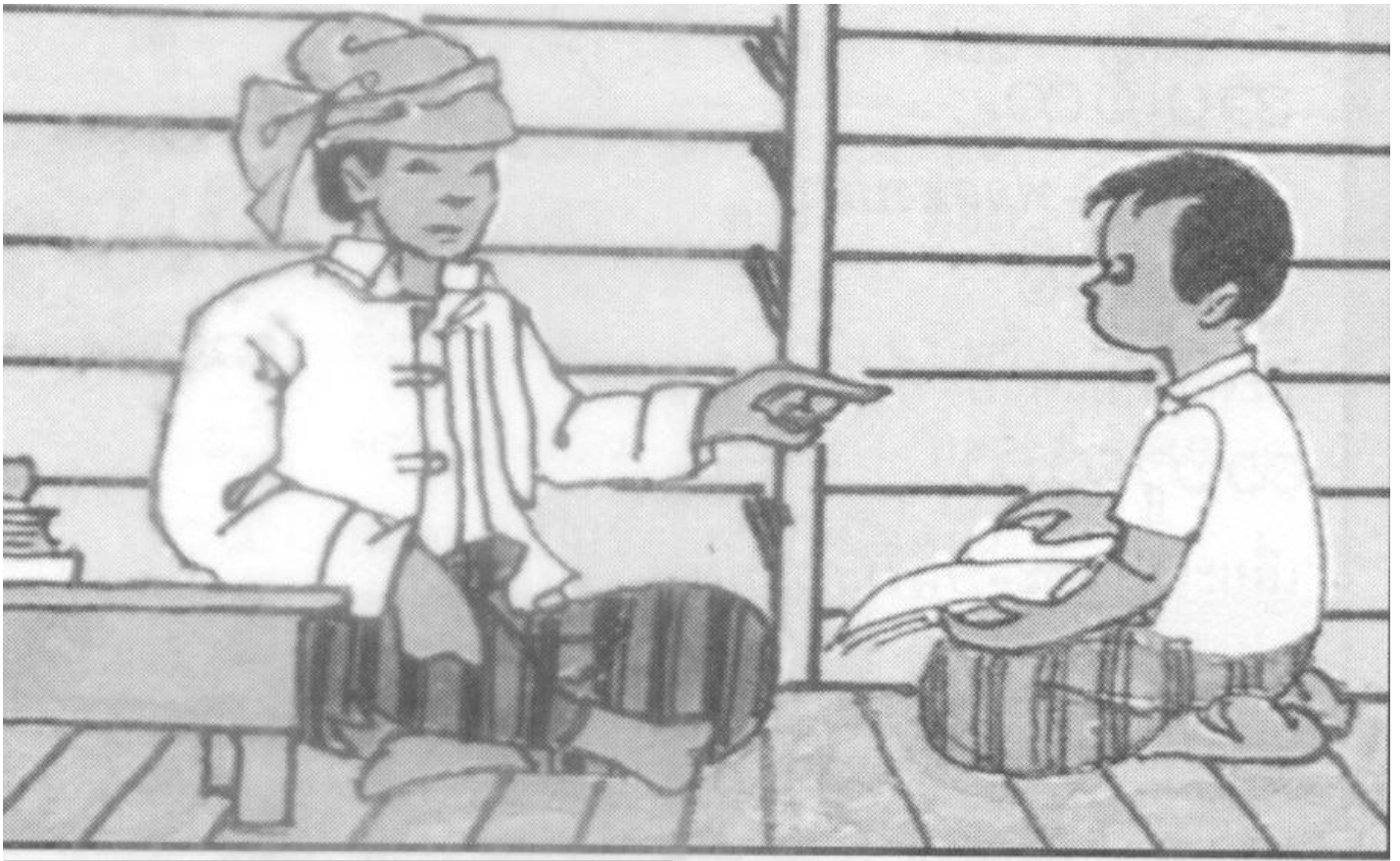
(၁) ပိုတံလေပ်လင်ပညာတဲမ့မ့ ပိုဒးဂံင်ကောန် ပိုဒးဂံင် ဗ္ဗောန်သွက်ကောန်ဂကူဇုဇဗာလပို ။

(၂) ပိုဂွံပတုပိုနိဒြပ်ဂ်မ့မ့ ပိုဂံင်ထံက်ပင် ပိုဂံင်သွပူဇ် သွက်ကောန်ဂကူဇုဇဗာလပို ။

(၃) ပိုဂွံအစို ဂွံကဆံင်တဲ ပိုဂံင်ရီဗင် ပိုဂံင်မင်မဲ့သွက် ကောန်ဂကူဇုဇဗာလပို ။

ပိုရီဗင်မင်မဲ့ဂကူဇုဇဗာလပို ဟံဗ္ဗေတ်နူခရ်ကျာ်တြဲပို ရ ၊ ပိုဟံရီဗင် ဟံမင်မဲ့ ဂကူဇုဇဗာလပို န်ဒုဟ်ပညနန္တရိယ ကကမ်ကျာ်တြဲတံလင်နွံရ ၊

ယွံကောန်ဇုဇဗာလမန်ပိုတံ ဂကူမန်ဂ် ဒ်ဂကူပရဲတဲ

ပိုတံလေပိလပ်ပညာတဲ့မွေး ပိုဒးဂံင်ကျောန် ပိုဒးဂံင်ဗွာန်သွက်ကောန်
ဂကူဇုဇာလပို

ဂွံဒုင်ကေတ်ယုကောန်ဗုဒ္ဓသာသနာကျာနူဂကူညးဂမၠိုင်ရ
ဟိုတ်ဂရဇုဇာလပို တပူဂီတဗင် ကောံသိုင်ဥက္ကလာပ ရန်တံ
ကိုပညွနန္တဂုဏ်ညးတဲ့ သွက်ကောန်ဗွဲကြံစွဲဂတ ဂွံရှေ့သော်ရက်
ဂွံသွပူဇော်အတောင်မန်ပိုညံင်ဟံ့ကျက် ဂွံဒ်အာသက်သီ
အဆက်ကမာန်ဂ် ညးဌာပနာလပ် ဓါတ်သော်ကျက်တြဲပို ပွဲကိုချင်
မန်ပိုတရေမ်တေံနွံဂိုင်ကိုဒွာဲ ထွေးဒိုင်သက်သီကိုပိုဒိုကိုလှဟ်ရ
သေင်ဟာ?

ဟိုတ်ဂရ ဂကူမန်ပိုဂ် ဒ်ဂကူအရိုင်ဟံ့သေင် ဗွဲတောင်နူမိမိပို
စံပ်တိတ်နင်ဂ် ပိုနွံကျင်ကိုဘာသာ ပညာ သာသနာ ချိုက်က်
ပေင်တဲ ဂကူဇုဇာလပိုဂ် ဒ်ဂကူပရဲသုာ်သုာ်ရောင် ပိုကောန်ဂကူ
အခေတ်လှဟ်ဏံလေပ် ကိုဂွံရှေ့စိုတ်ညိ ဟိုတ်ဂရ ပွဲတဲဏံ
ဘာသာဇုဇာလပို ညံင်သွောံဇွောံမောဝ်ဂ် ပိုဒးလွီပရာမင်မွဲညိ
ပညာဇုဇာလပို ညံင်သွောံသျှင်ဂ် ပိုဒးလူတ် ပိုဒးကတ်ဗွာန်
စွံခပ်ဝိရိယညိ ။

သာသနာဇုဇာလပို ညံင်ဂွံလဟ်ဂ် ပိုမင်မွဲထံက်ပင်
ကိုဒ်နီညိ ကာလဂ်တေံ ပိုကျိဒ်မိုဟ်တဲ နွံကိုဘာသာ ပညာ
သာသနာမွေး "မိုဟ်" ညးကော်စရ ။

ဘာသာ ပညာ သာသနာဇုဇာလဇကု ပူဂိုလ်ဂ်
ယံင်ရဟံင်ကျောန် ဟံ့ထံက်ပင် ဟံ့မင်မွဲမွေး ညးကော်ခဲ ဒ်ဒိုင်

မိုဟ်ရ မိုဟ်ဟံ့သေင် (အမိုဟ်) ။

စေတနာမိကိုမခါ ကိုပိုကတ်ဗွာန်လပ်ပညာ ကိုပိုတံဗွာဲ
လပ်ဗဟုသုတ ပိုဂွံကျင်ကဆံင်သျှင်ပြဲပြဲတဲ ဝတ်မဇကုမိမ
ပိုလေပ် ပိုဟံ့ပရေ သွက်ဂကူပိုလေပ် ပိုဟံ့ပတဲ ဘဝဏံယပ်
ရဲပိုတံချိုတ်အာနကိုခတ် မိမဗဒ်လပ်ကွဲပြဲဂိုင်ပိုဂ် ပိုဒ်ဒုဟ်ပညွနန္တ
ဂုဏ်ရောင် ။

ပိုဒ်ခတ် ဒြပ်ဂ် ယပ်ရဲပိုတံချိုတ်အာမွေး ပိုဒးဒ်ဆဘဝ
ခိုက်ခေပ်ရ ၊ ပိုဝိုတ်ဂကူပိုဂ် ယပ်ရဲပိုတံချိုတ်အာမွေး ပိုဒးဒ်ဒုဟ်
ပညွနန္တရိယကကမ်ရောင် ၊ ဟိုတ်ဂရ ခတ်ဂကူ ယပ်ရဲနွံဒိုင်ပိုမွေး
ပိုလွဲစွံထစက်လပ်တဲ ပိုတံကျောန်ပရေထောံညိ ၊

ခရ်သတိဏံစွံ နွံပိုက်မိက်ဗျုတ်ဗွေက် ညးမဝိုတ်ကျော်
ဘာသာ ပညာ သာသနာပိုတဲ ပိုချူဏာဟံ့သေင် ပိုကျိဒ်ဘဝ
ကောန်မန်မွဲတဲ ပိုမျှစေတနာအလုံကောန်ဂကူမန်ပိုဂ် ပိုမိက်
ဂွံကိုတိတ်ဗွေး နူကိုဒုဟ်ဇွောံမသုန်ပြကာတဲ ပိုဒးချူပတိတ်ဏာ
ကိုခရ်သတိကိုကောန်ဂကူပိုဂ် နွံဝတ်ပိုရ ။

ဟိုတ်ဂရ ပိုကောန်ဂကူတံ တဲဏံ ပိုတံတီကေတ် ခရ်
ဒုဟ် ခရ်ပြဲ ဓါပြကာဏံတဲ ခရ်ပြဲဂိုမင်မွဲအာ ဘာသာ ပညာ
သာသနာဇုဇာလမန်ညိဂ် ပိုဆပ်ပျုဏာနကိုလိက်လလောင်
တရး "ရမ်သင်မန်" ဏံရအာ ။

ประมวลภาพ

๓

ปี ชมรมฯ

โดย : ชลวราภรณ์

สดุดีบรรพชน

กรรมการบริหารชมรมฯ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๔๙

ลีลาทหารเรือแบบนี้ที่ถูกใจคนฟัง

เยาวชนมอญรำคลอง ๑๔ หนองจอก กรุงเทพฯ

ลูกทุ่งมอญกระพุ่มมี้ด วันชาติปีนี้พบกัน

เยาวชนมอญรำหงสาวดี

ໃບສັມគຣສມາຊິກ ເສື້ອຍງຣາມັງ
ລີກ໌ຕູ: ອາວົດຊຸດໜ່ວຍເຮືອນ ຄົວບ້ານ

วันที่สมัคร ต่อกดลบวิธีกรณีกการ...../...../..... วัดหมตคยาญ ตู่อาบุญกรณีกการอาร์อ์...../...../.....

နိမိတ် နာမสกุล ယူကု ဓာယ အယုက် ပီ သွင်

ที่อยู่.....เลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์ _____ E-mail _____

กองบรรณาธิการวารสารเสียงร่ามัญญ เลขที่ ๗๗/๒ ถนนจักรพงษ์ แขวงบางลำพู เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์: ๐-๑๗๘๑-๑๔๐๙, ๐-๑๘๔๔-๖๔๑๕, ๐-๑๒๖๙-๒๗๙๒

☐ **สมัครสมาชิกใหม่** **กฤติบวรรัตนกนก**

☐ တုံ့ပြန်မှုများကို အသုံးပြုရန် အသိပေးရန်

ဗီဒီယိုတစ်ရပ်ကို ဖြန့်ချိပေးခဲ့ရာ နှစ်ရက်အတွင်း ဗီဒီယိုအသံထွက်ရေပမာဏမှာ ၂၀၀ ခုနီးပါး ရှိခဲ့သည်။

စီးပွားရေး
 ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု

ช่อ-ท่อยู่ผู้รับ

